

1869 12. Dec. 1888: 1. Beh. af Lovf. om Universitetets og Kommunitetets Lønningsforh. 1870

man tror, at de ere meget betydelige. Jeg har her en Dpgjørelse, som det først har været mig muligt at faae særdis i Gaar, men disse Oplysninger, der iøvrigt med Fornøielse gennem Ministeriet skulle blive tilstillede det eventuelle Udbalg, udvise, at det, som sagt, ikke er store Sager, det drier sig om. Det maa maasse atter være mig tilladt at nævne mig selv personlig som Exempel, og jeg vil da sige, at efter 20 Aars Virksomhed ved Universitetet ere alle de Emolumenter, som jeg har havt, 62 Kr. om Aaret, som Medlem af Konsistorium, et efter min Mening meget tarveligt Vederlag for det Arbejde med Bestyrelsen af Legater, der paahviler En som saadan. Det er altsaa ikke store Beløb, det dreier sig om, og der skal, som sagt, med Fornøielse blive gjort Rede for dem. Jeg har ikke gjort det noiagtig op, men jeg tror at kunne sige, at det Beløb, som det her dreier sig om, udgjør fordelt paa samtlige Universitetslærere ikke mere end 100. à 150 Kr. aarlig; bestemt tør jeg ikke sige det, men stort Mere kan det ikke være, saa det kan ikke spille nogen væsentlig Rolle ved Fasthættelsen af Lønningerne.

Lauridsen: Dersom ikke to ærede Jurister havde kastet sig ind i denne Debat, da vi forleden paabegyndte denne Sags Forhandling, skulde jeg ikke have lagt Beslag paa Thingets Opmærksomhed i Dag. Jeg siger udtrykkelig tvende Jurister; thi havde det indskrænket sig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Halter) alene, vilde jeg med en vis Ro og Tillid have fundet mig deri, idet jeg af Erfaring veed, at hans Argumenter altid finde den rette Tilslutning her i Thinget, og have den Egenkab, at de tale for sig selv. Men naar der, saaledes som Tilfældet er, her synes at være en lille Sammenbørgelse, som skal gaa ud over det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Wingel), Altsammen til Vre og Ros for det nuværende juridiske Fakultet og dets Læremethode, nødsages ogsaa jeg til at tage Ordet, fordi det gjør mig ondt at se, hvor haardt han blev knust derved. Det forekommer mig ikke, at han har fortjent det, saa meget mindre, som jeg tror, at han fuldstændig har Retten paa sin Side. Jeg skal derfor tillade mig at gjøre et Par korte Bemærkninger om det juridiske

Studium, saaledes som det for faa Aar siden breves ved Kjøbenhavns Universitet og endnu drives. Jeg skal strax forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke sigter til den Maade, hvorpaa der examineres ved dette Fakultet, thi efter dets Læremaade tror jeg, at det er en praktisk Maade, hvorpaa der examineres. Jeg vil heller ikke indlade mig paa de forskjellige Beskyldninger, som saa mange Gange have været fremme om systematiske Forjæmnelser fra visse Universitetslæreres Side. Jeg vil i denne Henseende kun i Forbigaaende gjøre opmærksom paa en Ting, som er notorisk, og det er, at der ved intet andet Fakultet er Folk, som have saa mange Erhverv og saa mange Stillinger ved Siden af deres Universitetslærergjerning som Folk ved det juridiske Fakultet. Jeg tror, at det hænger sammen med den almindelige Opfattelse her i Landet, at en Jurist er nyttig til alle Ting, en Anskuelse, som det ikke er hensigtsmæssigt at bekæmpe, den er tilstede, det er en almindelig Anskuelse her i Landet, at Jurister, omtrent kunne bruges overalt, og dette kommer selvfølgelig til en i meget høi Grad potenziert Anvendelse paa Professorever, som faktisk anvendes overalt. At det ubetinget er til Gavn for deres Universitetsgjerning, føler jeg mig ikke ganske overbevist om, men det skal jeg nu ikke indlade mig paa. Det er imidlertid min Opfattelse, at Læremethoden, Læremaaden, overhovedet den Maade, hvorpaa der gaas frem med Hensyn til Oplæring af de juridiske Studerende ved Universitetet, er saa uheldig som vel muligt. Man deler Undervisningsmetoden i tre Dele, nemlig Diktatforelæsninger, Examinatorier og Striveøvelser. Derom maa jeg sige, at det har været mig umuligt trods den største Velvillie at opfatte Diktatforelæsningerne ved det juridiske Fakultet som andet end en Ting, der er opfundet til menneskeligt Martyrium, i Lighed med Alaverer og Hunde, jeg tror ikke, at det selv med den største Velvillie er muligt at bringe det ind under andet Synspunkt. Jeg siger dette, fordi den juridiske Forelæsning i Mod sætning til de fleste andre udmærker sig derved, at den hverken kan ledsages af Experimenter eller overhovedet af noget oplivende Element, men indskrænker sig til en meget tør foretæningsmæssig Dikteren af Ting, der meget let kunde være trykte eller hekto-